

על לבו שאברהם אבינו אשר היה מות החסד ומרובה להטיב עם הבריות ולמען כבודו ית"ש ויתעלה כבש רחמינו ורצה לשחוט בנו יחידו הנוגט לו למאה שנה ולא עוד אלא שאברהם אבינו שהיה יודע שהולך לשחוט בנו בכ"ז הלך בשמחה כמו יצחק שלא הרגיש בדבר ולא עוד אלא שנוהגו למצוה והשכים בבוקר וחבש בעצמו את המזמור שאברהם מקלקלת השורה הכל כמו שפי' רש"י וגם בביאור שאר הפרשה אז מתעורר לבו ג"כ ויועיל לעורר זכות אבות ולהכניע יצור כי בלא"ה אינו מועיל זכות אבות בראמריון במסכת יומא (ו' ע"א) יתן בני עממין לשלם דעבדין עובדי דאהרן וכו'.

ויצלהו לעולה תחת בנו עיין פרש"י שעל כל העבודה שעשה היה אומר יהי"ר כאלו בני נשחט כאלו דמו נזרק וכו' ע"ש ולכאורה אין דמיון זה לזה דאם היה מקריב את בנו היה נסיון גדול מה שלא כל אדם זוכה לעמוד בנסיון גדול כזה משא"כ להקריב תמורתו איל זאת כל אדם יעשה אך הכוונה מוכנה עפ"י מ"ש בספר דברי אמת בשם הרב הקדוש מנשיקלשבורק וצלה"ה ובישועות יצחק דכשנאמר לאברהם אבינו אל תשלח ידך אל הנער לא עשה למען הנאת גופו רק למען ציווי השי"ת וזה ולא חשבת את בנך יחידך רק ממנו לכד היה המניעה ולא הרגשת שום הגוף הנזק ע"ש לכך אצל אברהם אבינו היה שיהיה מה ששחט האיל כאלו שחט את בנו כיין שהיה מוכן ברצון טוב ונפש הפיצה לשחוט את בנו ולא הרגיש שום הנאת הגוף כזה שנשחט תמורתו אלא תעפ"י אמרתי לפרש ג"כ דברי המדרש פרשת שלח ובשעת העקידה יצאה בת קול לך אכול בשמחה לחמך וכו' ו"ל מעתה אין לך לדאוג בשעת אכילה ושחיה שמה תכוון להנאת גופך כיין שעמדת בנסיון גדול כזה ולא נתכוונת להנאתך כ"ז תכבתי רק בדרך אפשר וה' יתנינו בדרך האמת:

רבי"ע כמו שכבש אברהם אבינו את רחמינו וכו' לכאורה אין הנדון דומה לראיה וכי מפני שאברהם אבינו עשה אכזריות לזאת יעשה הקב"ה רחמים אך נראה לפענ"ד הכוונה עפ"י מה ששמעתי שהרב הקדוש מו"ה מנחם מענדל מרומאנא וצלה"ה הלך לקבל את פני רבו הקדוש מו"ה אלימלך מליזענסק ד"ע ואשתו וכו' חיי צעקים בקול בוכים שלא יעזוב אותם בלי מזון ומחיה והוא לא פנה לדבריהם ואמר לו רבו הקדוש שבוכות זה ישפיע פרנסה לכל העולם כמו כן כיין שכבש אברהם אבינו את רחמינו לכבודו ית"ש בוכות זה יכול להשפיע רחמים וחסדים עלינו ועי"י אמן:

ויגדליו רחמיך על מדרחך וכו' כן הוא ג"כ תפלת ישמעאל כה"ג פ' קמא דברכות שיכבשו רחמיך את כנסך ויגדלו רחמיך על מדרחך ותתגדג עם בנך במדת

סדר העקידה הנה יש נהגין לומר פ' העקידה אחר התפלה כמו שאר פרשות שאנו קורין כגון פ' המן וכדומה וכאמת בהש"ע כדא מחתא מחתא להו פ' העקידה ופ' המן ועשרת הדברות וג"כ לא לחיובא רק בלשון וטוב לומר ע"ש אך כנסת דין לאמר אחר ברכת השחר היה ג"כ בהסידורין שהיה לפני רבינו הכ"י עיין כס"י מ"ו בדי"ה ובסידורי אשכנז וכן הוא עפ"י האר"ז' ומשמע שם ג"כ שהוא מסדר התפלה ומכאן הוא מתחיל סדר עולם העשי"י ועיין בסידור ר' שבתי שכבש ותיקף יתחיל העקידה כי מה שמקדים העקידה יותר טוב כי בשיירותא דצפרא מתעורר חסד של אברהם שבאחתו שעה הלך לעקוד את יצחק בנו ומועיל לכבוש הדין ע"ש ולפענ"ד אפשר משום דאמרת העקידה הוא לעורר זכות אבות כמ"ש הכ"י לך קודם התפלה אומיין העקידה ע"ד שתתקנו לומר בהכנסתו לכיה"ג בוכות ג' אבות אבא להתפלל אח"כ מצאתי כעין זה בסדר היים וכו' שהנחתי בדרך האמת:

והנה אם לומר העקידה בשבת וי"ט עיין בסידור ר' שבתי וכו' אור צדיקים ממנה"ם פאפראש שאין אומיין בשו"ט וי"ט והטעם כי סגולת העקידה להמתיק הדינים כמ"ש לעיל ובשו"ט וי"ט אין לעורר הדינים אך דעת כמה גדולים לאמרה גם בשו"ט רק לדלג התפלה שלפני העקידה ושלחוריה ושני מנהגים אלו. מוכאים בסידור היעב"ץ ועיין בסדר היים שם אתא התפלה גם בשבת וכו' כ' במדרש פנחס מהרב הקדוש מו"ה פנחס מקאריץ וצלה"ה לומר התפלה גם בשבת ע"ש ואלו דברי אליקים חיים :

א"ר"נ ואלהי אבותינו זכרנו וכו' הנה כפי הנראה בסדר היים ליחא שם התפלה שלפני העקידה רק שלאחר ע"ש אך נוסח וידן ונחם ר"ה הוא כב"י (ס"י מ"ו) שם ובסידור האר"ז' ל' והנה בתפלת מוסף דר"ה איתא ג"כ נוסח תפלה זו וע"ש ששם ליחא הך הזכור לנו ה' אליהינו אהבת הקדמונים אברהם יצחק וישראל עבדיך רק הזכור לנו את הברית ואת החסד וכו' ע"ש והכוונה מובנת כי שם אין הכוונה להזכיר זכות אבות רק זכות העקידה משא"כ כאן עיקר הכוונה לעורר זכות כל הג' אבות כמו שאנו אומרים שבזכות שלשה אבות אלו באנו להתפלל:

[ודע הא דאומרים ואת השבעה ששבעת לאברהם וכו' ואת העקדה אע"ג דעקידה היה קודם השבעה עיין בספר חלפי השלמים פורשת שלח כמה אופנים בזה]:

ויהי אחר הדברים האלה האלהים נסה את אברהם וכו' הנה המג"א מביא בשם רבינו בחי"י שאין די באמירת העקידה רק בביאור הפרשה וכו' ואם כי המתצית השקל והיה אפרים כתבו שם שדברי רבינו בחי"י לא נאמר אלא לענין פ' הקדושת, ופ' העקידה הטעם לעורר זכות אבות ולהכניע יצור כמ"ש הכ"י נראה לפענ"ד כוונת המג"א דכמו דגבי פרשת הקדושת אין די באמירה בעלמא כמו כן ודאי גם פ' העקידה הוא כביאור הענין ואחר כוונת חלפי הן הן הדברים ואז מעורר זכות אבות ומכניע יצור כי כאשר ישים

כתב דלעת הארז"ל אין לאמורם רק מר"ח אלו על עד ר"ה וכש"ע האר"י ז"ל כתב סתם
ראין לאמורם כי אינם מן הפסקים ע"ש:

ועיין בספר עכור"ק מהרז"א שאחר פרשת העקידה קודם וכש"ע יאמר פסוק ושחט
אותו על יד המזבח וכו' והטעם מוכן עפ"י המדרש הובא לקמן אחר פרשת המעיד
ע"ש וכבר כתבתי לעיל גבי סדר ברכת התורה בסידורי ספרד והרמ"ק והאר"י ובסדר
היום איתא כאן משנת אלו דברים וכו' ע"ש:

סדר לעולם יהא אדם הנה מנאן עד פ' התמיד הוא מתרבי"א (פ"א) ועיין באבודרהם
שכתב שיש מקומות שנוהגים לומר רכון העולמים כי לא על צדקתנו וכו' אמת
הוא עד שלא נברא העולם ואין מנהגנו לאמור ובסדר היום נראה שרק בשבת היה אומרים
ע"ש אך מנהגנו לאמור בכל יום הוא עפ"י סידר ר"ע והרמב"ם בסדר התפלה והמחזור
ויתרי ובסור (ס"ו) ע"ש והטעם שתקנוהו לאמור קודם התפלה נראה מדברי האבודרהם
קודם התפלה מי אנכי שאוכה להחפיל לכן אומרין ג"כ לא על צדקתנו מפילין תחנונו כי על
שלשת אבות אבות להחפיל לכן אומרין ג"כ לא על צדקתנו מפילין תחנונו כי על
רחמך הריבם וכו' אבל אמתנו בני אברהם וכו' ודע ובסדר ר"ע ובמחזור ויתרי איתא
לומר נוסח לעולם יהא אדם אחר פ' התמיד ונשנת איתו מקומן וכן נראה מדברי האבודרהם
שבמקומות שאומרים אותה מקומה אחר איתו מקומן ע"ש אך נוסח רידן לאמור קודם
פ' התמיד הוא בסור ובכ"מ ופער"ח ואפשר טעם נוסח רידן עפ"י מה דאמרינן פ"ק דסוטה
(ה:) גדולים נמוכי רוח לפני הקב"ה כאלו הקריב כל הקרבנות לכך קודם סדר הקרבנות
מוכריין שפולחניו מה אנו מה חיינו וכו' כ"ז כתבת בדרך אפשר וה' נחני בדרך האמת
והנה בסדר התפלה להרמב"ם איתא קודם נוסח לעולם יהא אדם מזמור לדרד ה' מי
יגור באהל"ך ומי ישכון בהר קדשך הולך תמים ופועל צדק ודובר
אמת בלבבו וכן הוא בסידורי ספרד ע"ש אך ככל סידורי רידן ובכל שאר נוסחאות
ליתא :

לעולם יהא אדם ירא שמים כסתר ובגלוי הנה בסידורי אשכנז ליתא תיבות ובגלוי
וכן בסידר ר"ע ובחמב"ם ובמחזור ויתרי ובסור ליתא אך נוסח רידן הוא בסידור
הרמ"ק ובסדר היום והטעם שהוסיפו תיבות ובגלוי נראה משום דהב"י מביא בשם רבינו
שלמה שלא לומר כסתר משום שתהיה לומו וכו' כסתר היה יר"ש ולא בגלוי והר"ר
בנימין מיישב זאת שבת לזוז שאף כסתר היה יר"ש ע"ש (ועיין בסדר היום שמשנים זה
יש אומרין **כסתר כבגלוי** ע"ש וכן הוא באמת נוסח סידורי ספרד ופער"ח) אך מצינו
שלפעמים בגלוי הוא וכוונתו יותר כמ"ש בטור (ריש סימן א') שלפעמים אדם מנח מלשות
מצות מפני המעליגין ע"ש א"כ מצינו ג"כ אדם שהוא יר"ש כסתר ולא בגלוי ולכוונה זו
אומרים כסתר ובגלוי להורות שלעולם יהיה יר"ש בין כסתר ובין בגלוי ומודה על האמת
לכאורה פשיטא מי שהוא יר"ש כסתר ובגלוי בודאי הוא ג"כ מודה על האמת אך כפשוטו

הרחמים וכו' ונוסח רידן כמדת החסד וכמדת הרחמים הוא בסדר היום ובסידר הארז"ל
והרחמי את בריתי יעקב ואף את בריתי יצחק וכו' פסוק הוא בפרשת בחוקתי והא
דוחזקי האבות למפעל עיין בפרש"י שם ולפער"ח אפשר עפ"י מ"ש השל"ח דאף זה
מהחכמה דכן צדיק אם יחטא חטא גדול יותר מכן איש פשוט (וכעין זה שמעתי שהרב
הקדוש מו"ה מרדכי מקרעמניץ זצללה"ה כשהיה בחור רך בשנים היה רגיל לצער לאיש
אחד בתפילתו והיה איש הלו מתנצל עצמו לפני אביו הקדוש המגיד מולאשטוב וז"ע
ושאל אותו אביו הקדוש בני מפני מה אמת מצער לאיש הלו בעת תפלתו והשיב מפני
שאני רואה שהוא מתפלל עם מחשבות זרות ואין יחנך להחפיל לפני מלך המלכים
הקב"ה במחשבות זרות והשיב לו אביו הקדוש הלא איתא בגמ' (תענית ב.) מעשה ברשב"א
שמצא לאדם אחד מכוער אמר לי כמה מכוער אדם זה אמר לי לך אמור לאומן שעשני
ולכאורה איך יחנך שר' שמעון יאמר לאדם כפניו כמה מכוער אדם זה אך ר' שמעון ראה
באדם זה שהוא מפנה לנו לכסלה לכן אמר לי כמה מכוער אדם זה ע"י השיב לו האיש
הלו לך לאומן שעשני ר"ל שאתה בן ר' אלעזר ואני בן איש פשוט) והנה ידוע דסדר

התמרי"ק מורה על דינים לכן נסדרו למפני ע"ד תשר"ק כ"ז כתבתי רק בדרך אפשר
ונאמר ואף גם זאת וכו' הנה כל הפסוקים מכאן עד סדר לעולם יהא אדם ליתא במקצת
סידורין אך הם בסדר היום ובסידורי ספרד והרמ"ק ובפער"ח ע"ש ואפשר כוונת פסוק זה
לכאן דאיתא בחז"ל בשבת (נ"ד נ"ה) דאף אם זכות אבות ח"ו יחמו אבל ברית אבות לא
יחמו והנה איתא דאיתא הנה נוטריקון תמה זכות אבות לכן אחר שאמרנו העקידה לעורר
זכות אמרינן ואף גם זאת וכו' אפילו אם ח"ו תמה זכות אבות כר"ת של זאת מ"מ לא
מאסתים להפך בריית כי ברית אבות לא יחמו ונאמר על ידי כפי"ח ה' חנונו וכו' פסוק
הוא בישעיה (קפסל ל"ג) ופסוק ועת צרה הוא לעיבק הוא בירמיה (קפסל ל"ד) והוא
חצי פסוק ע"ש וע"ע ופסוק בכל צרתם לו צר וכו' בישעיה ט"ז והנה בסידר הרמ"ק ליתא
הפסוק ועת צרה ע"ש אך הוא בפער"ח ובדרך צחות אפשר לומר כוונת סמיכה ב' פסוקים
אלו עפ"י מ"ש בספר אגורא דפרקא ראגה בלב איש שיחנה משום דאז אחריים יצטעור
בצעור ואז מוכרח הקב"ה להושיע לאיש החוטא הלו כרי שלא יצטעור גם האחרים שלא
חטאו ע"ש וז"ש ועת צרה לעיבק וממנה יושע משום שנאמר בכל צרתם לו צר שכביכול
צמו אנכי בצרה לכן מוכרח הקב"ה להושיע את עמו ישראל כרי שלא יצטעור גם הוא
על א"ז עול כפס ח"ו כ"ז כתבתי רק בדרך צחות וכוונת פסוקים אלו אחר העקידה משום דאיתא
טכין ונאמר מי אל כמורד וכו' אפשר כוונת פסוקים אלו אחר העקידה משום דאיתא
דע"י העקידה נתעורר ה"ג מדות של רחמים עיין באגרא דפרקא והנה מפורק מי אל
כמוך יוצאים ה"ג מדות כמ"ה בזה"ק פרישת נשא (נ"ח קל"א) וכאשר מציין בסידר הארז"ל
כאן ה"ג מדות ע"ש והנה במקצת סידורין כאן אחר וחשילך במצולות ים כל חטאתם
איתא וכל חטאת עמך בית ישראל תשל"ך במקום אשר לא יזכרו ולא יפקדו ולא יעלו על לב לעולם וכן הוא באמת בפיוטי דיוח"פ אך בספר ש"ע

מפני שני
מפני

ויהי ככל ענין עמ"ל סוף צארכ איתו ו"ל סוף
ולק לרד לומר הרדול שגדל מלך הגדולה. ונתן אלכסנדר
לפניו כמה שפי' כבר בין סוף סוף למסד ל' עשרה
כד כלל כולל צורה ואלו מתמטע לחזק סוף
יהיה לכלל חכמה. ולכן אמר סוף גדול פי' סוף
המתמטע שאל סוף חזק היווה הדין וענין
סוף היווה קיצוץ המתמטעס להחזירה אל
מקומם ומקום הוה המתמטה דפי' בספר צמח
מדות והכסות :

[illegible]

କାହାଣୀ

אֵלָּא לְעוֹלָם בְּרוּחִי מְתוּיָיֵד עִמָּם בְּנִלּוֹת.
כְּדֻפֶּה בְּרִיחִי אֲחֵמָם

וְיִשְׂרָאֵל יִשְׁמַח בְּיָמָיו. כְּתֹר חֶמְדָּה בְּיָמָיו. וְיִשְׂרָאֵל יִשְׁמַח בְּיָמָיו.

התורה והנביא

לדום פֿרוי

החכמה וכינה שהם נקראים ראשונים. **בניה**
זאנר **הזאנר**

三才圖會

שע"י שפע
לדורות
בנישול הקליפות כנורע.

ובינה שריא נקי, לא־להם
להם

מאת "הידברות" ומלכות שום נקראים אנדי.

הנהגות
ועצות
והנהגות

フナギ

জন্ম

החברה
מגדל

天啓元年

「アム」

קבילת דבורא נקרא' ע'למס כענינו נער נערה ומדור
 ב' צנען היינו ל' צ"ן מלכות. ו' א"ו ספורת הם
 ע' כל א' כלול משער. והיוו ל"ם שהוא למד'
 שלשה אבות. מ"ם נלח הור יסוד מלכות. כל אחת
 עולה משער והיוו ל"ם כמדור וטעם ככל זה הורא
 כי ע' שבע המדות במלכות וטעם כדמות. וזו
 שמהל למעלה. והיא מקבלת מלשלה דמות ומקומה
 למעלה ממל"ה ה"ו יסוד' והיוו עוקר קוין הכפל
 בסוף ל' מה מורה על יוד' תפוסה בצנעה הורא'.
 ולכן כלל זה שלשה למד'. עוד מקבל מלשלה
 ויוו' הור' יסוד' ויורא רביעיית לשם ולכן הם שלשה
 וזו' מה ו' ו' אה"ע י"ד סומם הם והיוו עולם
 והור ואלו' צלמנו ע"ה כסמלן וטעם עמקן אל
 המלכות וכל קויות עמה ויורא הווייה אל משמע
 אל מש' או משלה אבות. או ארבעה ענפים
 כדכסמנו אחר הווייה ע' רבנו על עולם הכונה
 תשכ"ח וזכר שם שם סוד ו"ה וקמ' מלכות סוד ו"ה
 והארכנו זהה עם היות ששה מן הראוי לצמר מלות
 מלכות המורה בן והארכנו ב"ה מפי שם מלות
 מעורבות בחסולותיו ומתקמ' למשי כנסת סודות' והם
 מנהגתם וזו' היות כהם סוד גדול :

מהלך למשה

ע"י החכמה -
אלהות

מלכות.
הדבר

יצחק הכהן

התורה על ידי
נפארת בסוד חזקת.

ד על ידי היסוד . המלכות . יסוד .

ת. מדרור אמשטש שמאל לא לנר נוקבא.

לכחיהם
והוא
לכחיהם
והוא

ד מער יאנקן ואברהם כי זכרה ייחוד
פרייתם זכרה

מזל: סדר חזן לביט כלה.

לרבות דיסור באמצע ליליך.

עם היותם שקועים
בזוהר

З. З.

אֲפִיקֹרִים
וְרָא
לְאַחֲרֵי הַשְׁכֵּנָה וְהַכְלָא.

...

י"ד בקר ניגונו ברוך דאברהם וברוך דיוסף.

קִּבְּרֵי

וירשעה מצד המזרח

אשר ישוערתה

בעת המזרח ולא יקשר.

פִּעֵת אֶרֶץ (נֶאֱמָר

וְעַת אֶרֶץ

קִיעֶקֶב וּמִפְּנֵי הַיָּשָׁע)

הכוונה על עליית ארזים

נֶאֱמָר כִּכְר אֶרֶץ

למעלה לא שחור כרר צר לא בארץ ל ב.

רִי

המלכות הושיעם כאומר וישלח מלאך וירצונו ממזרים

וּבְלֹא־פֶקֶד הַיָּשָׁע

כִּבְּרֵי וּבְחִמְרֵי

נֶאֱמָר

וְנִפְתָּח

הנביאים ורומם אחרי צאתם מהלכות יסוד.

כִּל יִמִּי עוֹלָם וְנֶאֱמָר מִי אֵל כְּמוֹד נִשְׂא עֵינָי

וְעוֹבֵר עַל פִּשְׁעֵי לִישָׁאֲרִית נִקְרָתָה לֹא דִחִיזִיךְ

לְעַד אַפֹּס כִּי חֲפִיץ חֶסֶד הוּא; יִשׁוּב וְיִחַמְנֵה

וְכַפּוֹשׁ עֲוֹנוֹתֶיהָ וְחִשְׁלֵיךְ כַּמְצוּלָה יִם כֹּף

חֲפִאֲתָם; וְהִנֵּן אִמָּת לִיעֶקֶב חֶסֶד לֹא־כִבְרָתָם

אִישֵׁר לִשְׁכַּעֲתָ לֹא־בִחְיֵנָה מִימֵי קִדְשׁ

וְנֶאֱמָר

נִסְמָל

י"ד. ומלכות.

וְהָיָה אֶלְהֵיךָ יִשְׁפָּא:

שמים שני קצוות יש ליום הוא נבפון הוא

אִם יִהְיֶה נִבְחֵד

ברום ולכל הפנים יש קליפין ואע"פ דאברהם חסון שמים כ

כִּכְרֵי

הַיָּשָׁע

י"ד. ומלכות.

מִיָּשָׁם וְכִפְּצֵךְ

כי יכראו מחנות מחנות ומלכות.

אֶרֶץ

לחתיני יקראם שם.

וְנֶאֱמָר

י"ד. ומלכות.

וְהָיָה

אל חיק האם.

אֶלְהֵיךָ

י"ד. ומלכות.

אִישֵׁר וְיִשְׁוֹ אֶבְרָתֵךְ

י"ד. ומלכות.

וְהָיָה

י"ד. ומלכות.

מִאֶבְרָתֵךְ

י"ד. ומלכות.

וְנֶאֱמָר

י"ד. ומלכות.

נִבְחֵד

י"ד. ומלכות.

וְהָיָה

י"ד. ומלכות.

וְנֶאֱמָר

י"ד. ומלכות.

סימן שליש

מפקדה למטה

מלך

וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת הַקּוֹל וְהָיָה
וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת הַקּוֹל וְהָיָה

קק"מ בית הכנסת
הכנסת

התורה והנבואה

היה
אדם
לחַתָּהּ

新編 新古今和歌集

התלמוד המודרני

...

[illegible]

מציין את זה כי צמורה נעשה ו"ה כח
וגורם להשפיע בהם חכמה וצניע
אחרת חכמה וצניע כי צמורה לא חזקה

ה"י"ש לסיון תש"ז

מורה

品名

מדות וקליקות וחיבתם דאיה

ה

קדשה

ה' דר

ה'ב'א'ת'ם

זנאמר

עולתיהם
הפליגי
וישמונהם
בבית

מִיָּמֵינוּ
עַל
כִּדְמֵנוּ
וְנִכְחֵדָם

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय

אֵלֶּיךָ דְּבָרִים שְׂאֵלִים:
אֵלֶּי דְּבָרִים וְכו' הַעֲנֵן כִּי הַמָּלֹאם הָאֵלֶּי יֵשׁ לְהֵס קִרְיָן וּפְיֻרָּה הַקָּדוֹן הָיָה הַמַּשְׁפֵּה אֶל הַמְּלָכוֹת בָּנִים

הוא חשב שיש לו חלק גדול במה שקרה, ושהוא צריך להגיד את זה. הוא חשב שיש לו חלק גדול במה שקרה, ושהוא צריך להגיד את זה.

הנהגתו של דומא ופולאצ'ב נכון אחד כיצור אב ואם
כ"א אבא ואמא עילאין וכוונתו היא לעשות להם
נזק וזוהר ונשוא פירות וכן אותו האור
הקדוש נותן בארץ העליזות ושם מגדל
צמחם ופירות.

[illegible]

מגנברה ורס חסדים לשון רבים. זה יהי' צמח
שירי' הארץ עומק בגמלות חסדים עם בני אדם
לעולם

ננו המסד. וחס עמיה עממס כרמא וצמא יפיעס
מחמד כנכמרה וחס גמולת מקדס. ויקור חולס
ריוט"ס וממלות חסס חולס כממור כי חולס להכר
עשוט כמ" ע" בן רח שיה ח"ח ומלכות

גאון
זאת
היא

מאמרים
הסדרה:
מאת: הרב חיים חזקוני

גבולות
הארץ

תוספת ושינוי הגבולות הישראלים
הישראלים

עוסקת בגבולות וז גורם אל כניסת אורחים כניסתם
ישראל. ומשבר לפת אורחים מ"ת וימוד. והשקנת
צית הכנסת היינו שרוא מלים השכינה ומחזית אלו

הראשונים ממעלות האלוה מנחה שערם עלוים
שם עשרה וכל א' לולה מעשרה. ומעט כי עשרה

1

1

1

1

..

תש"י: אהלית יזחלת אהלית פסדת"ם ש"ר: אהלית יזחלת אהלית

קנט סדרור תפלת העשה רבי שבתי

אל געזי ויגמנו ויגמנו יחזי נמנוק אל גמנו
שבתי המלכות וישב אברהם מדיס בגמנו שבת:

וילמק שהוא דוכלא שגמנו נשאר צמור ז"ל להיליל את רכקה שהיא
וק' שגמנו שהם גמנו היומאס למחז והם ד"ס צ"ן הי"ל, ולק' נמנער
נלדמ רכקה כי כשוואס הגמנו ליסוד מיר יזחלת נוק', וילמק הלך
להסויר את הגמנו כי הגמנו להסויר להזכרת שהוא סוד המסדיס
למכ שגמנו כי הגמנו ר"ס (עס המלכות) כמנון ילמק:

יחזי של עולם כמנו שבת אברהם אברהם מסר
את רחמי לעשות רחמי דעמק את פתח

שלם. צמור גמנו כי גמנו רחמי דעמק את פתח
ד"ס, גמנו ויגמנו רחמי דעמק את פתח ד"ס.

והגמנו גמנו יחזי אברהם אברהם אברהם
רחמי מסר וגמנו רחמי מ"ס מנעס למסד ורחמי
לנו לפנים מלשונות רחמי. וגמנו רחמי מסדיס דעמ
למלכות יחזי אברהם אברהם אברהם ו
והגמנו גמנו יחזי אברהם אברהם אברהם
אברהם את רחמי שגמנו רחמי על ידי
מלשן גמנו אברהם. ורחמי מנעס את פתח
יעקוב מ"ס ואת את פתח יעקוב גמנו ואת את
פתי אברהם מסר אברהם. והגמנו מלכות אברהם:
וגמנו. ואת גם זאת פתח אברהם אברהם לא
מלכות גמנו ולא גמנו גמנו גמנו גמנו גמנו
גמנו פתי המנעס היסוד של יסר אברהם. כי אברהם יחזי
אברהם: וגמנו. ורחמי. ורחמי גמנו ראשנים

תש"י: אהלית יזחלת אהלית פסדת"ם ש"ר: אהלית יזחלת אהלית

קנט סדרור תפלת העשה רבי שבתי

בגמנו הם מוקד דעמק והם נ"י דעמק והם ג' לעמק דעמק
למנו כי צמור אברהם דעמק ורחמי שכל למד ג' א"ל
מ"ס אברהם והיא אברהם די להעלות הלכות הגמנו לרחמי וא"ל
להעלות הפתח שהוא ילמק פתח גמנו צמנו מנעס אברהם המלכות
כי ע"י העלם לעמק יסמק גם לימק שהוא הפתח ולא
הוקד להעלות ויגמנו אברהם ויגמנו את רחמי
ויגמנו לעלל תחת פנו שהעלה לעמק גמנו לרחמי שהוא
הפתח: ויגמנו אברהם יש המוקד יסוד ז"ל
רחמי יחזי מסדיס גמנו ג' ר"ס יחזי אברהם אברהם
רחמי פתח יחזי יחזי כי רחמי צמנו מסד סך עמה שכלל
מיל צמנו ואשר צמנו עולה יחזי ר"ס כי עמה יש גמנו גם
צמנו ועוד כי ע"י המסדיס יש רחמי לגמנו: ויגמנו מלכות

יחזי אל אברהם שניס מן השמים: ויגמנו
כי גמנו גמנו גמנו יחזי כי יען אשר עמית
את רחמי רחמי ולא רחמי את פתח את
יחזי: כי פתח אברהם ורחמי אברהם ג' ר'
פעמס צ"ן, ח"ס אברהם את זען כי קודם הממנוק היו ה' היום ה"י
ועמה שגמנו ה"י צנ' מסדיס שהם גמנו דעמק ו"ס נעסו ג' צ"ן
[שהוא צ' היום] ה"י צ"ן [שהם צ' היום] כי למכ הממנוק [לון רכמי]
[מנעס] את זעמ פתח השמים ורחמי אברהם
על שפת הים ויגמנו זעמ את אשר אברהם:
והגמנו בגמנו כל גמנו רחמי גמנו אברהם
שגמנו פתח: וישב אברהם מסדיס צמור סוד סוד

